

hvor der maatte skønnes at være særlig Trang til at indkøbe Jord. Jeg mener derfor, at naar man nu ophæver et Baand, der vilde tvinge Administrationen til at foretage Handlinger, som man fra alle Sider maatte erkende var uheldige, bør man ikke samtidig paalægge nye Baand. Lovforslaget tilsigter, som jeg begyndte med at sige, kun at tilvejebringe større Bevægelsesfrihed, og jeg tror, at dette er en Nødvendighed, naar man skal kunne faa det bedst mulige ud af denne Lovgivning, og det vil man sikkert fra alle Sider være enig om bør tilstræbes.

Under Lovforslagets Behandling i Folketinget er der yderligere indført en Ændring i Loven af 1919, en Ændring, som jeg i høj Grad billiger, og som jeg tror er meget formaalstjenlig. Der er nemlig indført den Ændring, at man ophæver den Bestemmelse i Loven om Vilkaar for Bortsalg af Jorder i offentligt Eje, som gaar ud paa, at om 10 Aar skal Spørgsmaalet om Renten, baade Rentefoden og det Beløb, hvoraf der skal svares Rente, tages op til Revision. Jeg tror, det er meget ønskeligt, at denne Bestemmelse udgaar, fordi det, som jeg tidligere har fremhævet, maa anses for at være af afgørende Betydning for dem, der skal begynde Arbejdet paa et saadant nyoprettet Husmandsbrug, at de ved, hvilket Grundlag de arbejder paa, og ikke har det hængende over deres Hoved, at om 10 Aar skal deres Forhold tages op til Revision af en Regering og en Rigsdag, som jo ingen kan forudsige noget om saa lang Tid i Forvejen. Jeg tror, at det er en Retfærdighedshandling overfor de fra, der har begyndt, og de mange, der vil begynde under denne Lovs Vilkaar, at de faar at vide, hvad det er for et Grundlag, de begynder at arbejde paa. Jeg tror, at alle Parter er bedst tjente dermed.

Med disse Bemærkninger skal jeg tillade mig at anbefale Lovforslaget, saaledes som det nu foreligger efter Behandlingen i Folketinget, til dette høje Tings Velvillie.

Gregersen: Da vi i 1919 behandlede Jordlovene, var der som bekendt 4 Forslag fremme, nemlig Loven om Lens og Stamhusenes Overgang til fri Ejendom, Loven om Afhændelse af Præstegaardsjord til Udstykning, Lov om Jord i offentligt Eje og endelig Lov om Erhvervelse af Jord. De 3 af disse Forslag blev ophøjet til Lov, hvorimod det fjerde ikke naaede saa vidt. Følgen deraf blev, at der blev et Hul i denne Lovgivning, og det medførte, at store Egne af Landet ikke kom i Betragtning, fordi der

dér ikke var Jord i offentligt Eje. Højkonjunkturerne har bevirket, at den gamle Husmandslov ikke kunde benyttes, fordi Laanevilkaarene ikke var tilstrækkelige, og disse Egne var saaledes tilnærmelsesvis afskaarne fra at faa Husmandsbrug oprettet og faa Tilskud fra det offentlige. Det Forslag, der her foreligger, tilsigter at raade Bod herpaa, dels ved, at der kan sælges fra de Ejendomme, som overtages i Henhold til Lensloven, og dels ved, at der i Henhold til Forslagets § 2 kan benyttes indtil 3 Mill. Kr. til Indkøb af Jord. Forslagets § 1 bemyndiger Landbrugsministeren til efter Indstilling af Statens Jordlovsudvalg at afhænde helt eller delvis Arealer, der er stillede til Raadighed efter Lensloven, og at anvende de derved indkomne Midler til Erhvervelse af Jord andetsteds, hvor det skønnes, at der er mere Trang til Jord, og hvor den kan købes til en rimelig Pris. Udover de Beløb, der indkommer derved, kan der i Henhold til Lovforslagets § 2 anvendes indtil 3 Mill. Kr. til Erhvervelse af Jord, som saa ligeledes kan benyttes til Udstykning til Husmandsbrug. Lovforslagets § 3 tilsigter Lempelser og Fritagelse for Tinglæsningsgebyr ved Overdragelse af disse Ejendomme. Og endelig er der i det andet høje Ting indført en ny Paragraf, der angaar Byggelaan til de Huse, som bygges paa den Maade. Efter Loven af 1919 kan der jo laanes ni Tiendele af, hvad Bygningen koster at opføre, men der skal ikke svares Renter af mere, end hvad Bygningen vilde have kostet, hvis den var opført i 1914. Men i samme Lovs § 6 bestemmes det, at efter 10 Aars Forløb kan det tages under Overvejelse, om det Beløb, hvoraf der skal svares Rente, skal forhøjes. Det er let at forstaa, at en saadan Bestemmelse kan vække Betæneligheder hos mange af dem, der skal overtage disse Ejendomme, og da der neppe er Udsigt til, at der vil blive paalagt disse Husmænd en større Rente, er det rimeligt, at en saadan Bestemmelse falder bort; det er det, der er sket ved Vedtagelsen af Lovforslagets § 4.

Jeg hilser Forslaget med den største Tilfredshed. Jeg tror, at der er taget meget praktisk paa Sagen. Det kan jo nemlig hænde, som den højtærede Landbrugsminister fremhævede, at der kan blive overtaget en hel Ejendom med paastaende Bygninger, og at sælge al Jorden fra saadanne Bygninger vil under de Forhold, vi nu lever under, hvor Bygninger er saa kostbare at opføre, være meget uøkonomisk. Ligeledes kan det være rimeligt, at meget af den Jord, der overdrages i saadanne Tilfælde, kan sælges, og at der saa kan købes Jord andet-